

Τ η ς η μ έ ρ α ς

Ο κ. Τσίπρας, η κα Βούλτεψη, ο Α. Παπανδρέου και οι θεσμοί

Είναι η αλήθεια πως όταν ο Αλέξης Τσίπρας μιλά στο φεστιβάλ της νεολαίας του κόμματός του, θυμάται τις δικές του εποχές στην ΚΝΕ και στα αντίστοιχα φεστιβάλ.

Οπότε και μερικοί "βερμπαλισμοί" και μερικές υπερβολές, αλλά και τραβηγμένες φράσεις και θέσεις, μπορούν να δικαιολογηθούν.

Κανείς δεν πρόκειται να τον κατηγορήσει γι' αυτό, ιδίως όταν μιλά στη νεολαία του κόμματός του.

Εξάλλου, ως συνήθως, όλοι οι αρχηγοί κομμάτων, όταν μιλούν στα στελέχη της νεολαίας τους, θέλουν να δείξουν ότι είναι κοντά τους.

Έτσι είτε βάζουν στον λόγο τους φράσεις της "νέας γενιάς" (όπως το "τρολίσμα" που είπε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ), είτε αποδέχονται προτάσεις και θέσεις εξωπραγματικές, μια και πολλές φορές οι νέοι ζουν σε έναν ιδεατό κόσμο και οι θέσεις τους είναι κάτι σαν την ευχή για "παγκόσμια ειρήνη".

Όμως, από αυτό το σημείο μέχρι του σημείου να φτάνεις να λες ότι "την ψήφο εμπιστοσύνης την δίνει ο λαός", έχει μεγάλη διαφορά.

Και βέβαια ο λαός έχει τον τελικό λόγο στις κοινωνίες που λειτουργούν δημοκρατικά. Και βέβαια ο λαός αποφασίζει για το ποιος και πώς θα κυβερνήσει τη χώρα, για το ποιες αποφάσεις και κατευθύνσεις θα πάρει.

Μόνο που ο λαός αποφασίζει, στις δημοκρατίες δυτικού τύπου πάντα, με

συγκεκριμένες διαδικασίες και με συγκεκριμένους θεσμούς. Και επειδή δεν έχουμε εδώ την Αρχαία Αθήνα, για να έχουμε "αγορά", όπου ο λαός συζητά και αποφασίζει για κάθε θέμα, έχουμε τους θεσμούς. Δηλαδή τις εκλογές ανά τετραετία, από τις οποίες εκλέγεται η Βουλή, που με δικές της διαδικασίες θεσμικές, "στηρίζει" κυβέρνηση.

Του ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΟΥΠΙΩΤΗ
ptroupiotis@yahoo.gr

Στις δημοκρατίες δυτικού τύπου (και δεν ξέρω κάποια καλύτερη μορφή δημοκρατίας), αυτές είναι οι διαδικασίες, αυτοί είναι οι θεσμοί που λειτουργούν, αν θέλουμε να υπάρχει κάποια συγκεκριμένη λειτουργία αυτής της δημοκρατίας. Και ξαναλέω, εγώ δεν γνωρίζω κάποια καλύτερη μορφή δημοκρατίας.

Αρα, λοιπόν, νομίζω ότι η κυβερνητική εκπρόσωπος, Σοφία Βούλτεψη, είχε, έστω εν μέρει, δίκιο όταν δήλωσε, χτες, στον "ΣΚΑΪ" ότι "ο ΣΥΡΙΖΑ αμφισβητεί την Αρχή της Δεδηλωμένης στη Βουλή" και αναρωτιέται "πώς κάθεται ο ΣΥΡΙΖΑ σε μία "απονομιμοποιημένη Βουλή" όπως την χαρακτηρίζει;".

Και έχει δίκιο, έστω και αν, για λόγους πολιτικής αντιπαράθεσης, "σηκώνει" το θέμα περισσότερο και οξύνει τα πνεύματα, γιατί δεν μπορεί να έχεις δύο πρόσωπα.

Δεν μπορεί να είσαι από τη μία "επαναστάτης, αμφισβητίας" και γενικώς αντίθετος σε όσα λειτουργούν στο σημερινό πολιτικό σύστημα και, πα-

ράλληλα, να είσαι μέσα σε αυτό, να μετέχεις σε όλα τα όργανά του και να προσπαθείς να ωφεληθείς από όλα όσα σου παρέχει, για να μην εφαρμόσεις τους κανόνες του.

Αυτό είναι αντιδημοκρατικό.

Είναι αυτό που έκαναν και κάνουν οι "τροτσκιστές", τους οποίους, αν δεν κάνω λάθος, κατακεραυνώνουν οι πολιτικοί φάροι, αρκετών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ (για να μην πω των περισσότερων), ηγέτες της Σοβιετικής Ένωσης εκείνης της εποχής.

Προφανώς, λοιπόν, η λογική είναι να κάνουμε ό,τι μας συμφέρει ανά περίπτωση. Ό,τι μας βολεύει στη συγκεκριμένη στιγμή, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις που αυτό θα έχει στην πολιτική ζωή και στη χώρα. Το θέμα είναι να ανατραπεί η κυβέρνηση, με κάθε τρόπο. Αδιαφορώντας για όποιους θεσμούς, τους οποίους όμως έχουμε "σημαία" σε άλλες περιπτώσεις, όταν μας βολεύει. Παρανοϊκά πράγματα, αλλά και πολιτικά επικίνδυνα.

Υ.Γ.: Θέλω απλώς να θυμίσω σε όλους όσους σήμερα τους αρέσει να ξεχνούν τι έλεγε (και με τι τόνους) η Αριστερά όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει (με αφορμή το σκάνδαλο Κοσκωτά και τις δικαστικές περιπέτειες της τότε κυβέρνησης) εκείνο το περίφημο "Δεν υπάρχει θεσμός, μόνον ο λαός"...

Αναρωτιέμαι τι διαφορά έχουν τα όσα έλεγε ο Παπανδρέου τότε από αυτά που λέει σήμερα ο κ. Τσίπρας.

Το μόνο που αλλάζει είναι ότι τώρα, τον κ. Τσίπρα τον βολεύει αυτή η στόχευση...